

31978L1026

L 362/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

23.12.1978

DIREKTIVA SVETA**z dne 18. decembra 1978****o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah v veterinarski medicini, vključno z ukrepi za olajšanje učinkovitega uresničevanja pravice do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev**

(78/1026/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ker so na podlagi Pogodbe države članice zavezane, da ne dodelijo pomoči, ki bi lahko izkrivljala pogoje ustanavljanja;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 49, 57, 66 in 235,

ker člen 57(1) Pogodbe predvideva, da se za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah izdajajo direktive; ker je cilj te direktive vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo začetek in opravljanje dejavnosti na področju veterine;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,ker je treba zaradi razlik med državami članicami glede narave in trajanja usposabljanja veterinarjev določiti nekatere usklajevalne določbe, ki bodo državam članicam omogočili vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah; ker se je taka uskladitev izvedla z Direktivo Sveta 78/1027/EGS z dne 18. decembra 1978 o uskladitvi določb zakonov ali drugih predpisov v zvezi z dejavnostmi veterinarjev ⁽⁴⁾;ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

ker je na podlagi Pogodbe kakršno koli diskriminatorno obravnavanje glede na državljanstvo pri ustanavljanju in opravljanju storitev po izteku prehodnega obdobja prepovedano; ker se načelo takega obravnavanja, ki temelji na državljanstvu, uporablja zlasti v primeru, ko je za začetek in opravljanje dejavnosti veterinarja potrebno dovoljenje ali tudi vpis ali članstvo v strokovnih združenjih ali telesih;

ker direktiva o vzajemnem priznavanju diplom ne pomeni nujno tudi enakovrednosti usposabljanja, ki vodi do take diplome, se uporaba takih strokovnih naslovov, ki so v skladu s formalnim spričevalom o usposabljanju, dovoli le v jeziku izvirne države članice ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja;

ker se kljub temu zdi zaželeno uvesti nekatere določbe, da se veterinarjem olajša učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev;

ker lahko države članice zato, da nacionalni organi lažje uporabljajo to direktivo, predpišejo, da mora oseba, ki izpolnjuje pogoje o usposabljanju iz te direktive, poleg formalnih spričeval

⁽¹⁾ UL C 92, 20.7.1970, str. 18.⁽²⁾ UL C 19, 28.2.1972, str. 10.⁽³⁾ UL C 60, 14.6.1971, str. 3.⁽⁴⁾ UL L 362, 23.12.1978, str. 7.

o usposobljenosti priskrbeti potrdilo pristojnih organov svoje izvorne države ali države, iz katere prihaja, ki potrjuje, da so ta spričevala o usposabljanju tista, ki jih ureja Direktiva;

ker bi v primeru opravljanja storitev za osebo, ki bi želela opravljati storitve, zahteva po vpisu ali članstvu v strokovnih združenjih ali telesih, povezana s stalno in trajno naravo dejavnosti v državi gostiteljici, zaradičasne narave njegove dejavnosti nedvomno predstavljala oviro; ker bi bilo zato treba ukiniti to zahtevo; ker pa bi bilo v tem primeru treba zagotoviti nadzor nad poklicno disciplino, ki je odgovornost teh strokovnih združenj ali teles; ker je v ta namen, ob upoštevanju uporabe člena 62 Pogodbe, treba predvideti, da se od zadevne osebe lahko zahteva, da pristojnemu organu države članice gostiteljice predloži podrobnosti v zvezi z opravljanjem storitev;

ker je treba razlikovati med pogoji glede ugleda ali dobrega imena, ki jih je treba izpolnjevati za začetek opravljanja poklica, in tistimi, ki jih je treba izpolnjevati za opravljanje poklica;

ker, kar zadeva dejavnosti zaposlenih veterinarjev, Uredba Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti⁽¹⁾ ne določa posebnih določb v zvezi z ugledom ali dobrim imenom, poklicno disciplino ali uporabo naslova za obravnavane poklice; ker se taka pravila, odvisno od posamezne države članice, uporabljajo za zaposlene in samozaposlene osebe ali se lahko zanje uporabljajo; ker se za dejavnosti veterinarjev v vseh državah zahteva diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah za veterinarja; ker take dejavnosti v svoji poklicni karieri opravljajo zaposlene in samozaposlene osebe ali iste osebe na oba načina; ker je za pospeševanje prostega gibanja teh strokovnjakov v Skupnosti zato treba razširiti to direktivo tudi na zaposlene veterinarje,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE

Člen 1

Ta direktiva se uporablja za dejavnosti veterinarjev.

⁽¹⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

POGLAVJE II

DIPLOME, SPRIČEVALA IN DRUGA DOKAZILA O FORMALNIH KVALIFIKACIJAH V VETERINI

Člen 2

Vsaka država članica priznava diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih državljanom držav članic podelijo druge države članice v skladu s členom 1 Direktive 78/1027/EGS in so našeta v členu 3, tako da jim na svojem ozemlju dajo enak učinek glede pravice do začetka in opravljanja poklica veterinarja, kakor ga imajo na ozemlju države članice, v kateri so bili podeljeni.

Če je bila diploma, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz člena 3 izdano pred začetkom izvajanja te direktive, mora biti priloženo potrdilo pristojnih organov države izdajateljice, ki potrjuje, da diploma, spričevalo ali drugo dokazilo izpolnjuje zahteve iz člena 1 Direktive 78/1027/EGS.

Člen 3

Diplome, spričevala in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah iz člena 2 so:

(a) v Nemčiji

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (spričevalo o državnem izpitu iz veterine), ki ga podeli pristojni organi;
2. potrdila pristojnih organov Zvezne republike Nemčije, ki potrjujejo, da so diplome, izdane po 8. maju 1945 od pristojnih organov Nemške demokratične republike, priznane kot enakovredne tistim iz točke 1 zgoraj;

(b) v Belgiji

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — het wettelijke diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde (diploma doktorja veterine, kakor zahteva zakon), ki jo izdajo državne univerze, glavna izpitna komisija ali izpitne komisije za državno univerzitetno izobraževanje;

(c) na Danskem

bevis for består kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (spričevalo, ki dokazuje opravljen izpit za kandidate v veterini), ki ga podeli „Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole“;

(d) v Franciji

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (državna diploma iz veterine)

(e) na Irskem

1. diploma Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB);

2. diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), diploma, ki jo kandidat pridobi z izpitom po celotnem študiju na visokošolski instituciji za veterino na Irskem;

POGLAVJE III

PRIDOBLENE PRAVICE

Člen 4

(f) v Italiji

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, ki jo podeli minister za izobraževanje na podlagi ugotovitev pristojne državne izpitne komisije;

Vsaka država članica prizna državljanom držav članic kot zadosten dokaz diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah v veterini, ki ga je izdala druga država članica pred začetkom izvajanja Direktive 78/1027/EGS, čeprav ne izpolnjujejo vseh minimalnih zahtev usposabljanja iz člena 1 Direktive 78/1027/EGS, če je priloženo potrdilo, da so ti državljani v zadnjih petih letih pred izdajo potrdila najmanj tri leta neprekinjeno dejansko in zakonito opravljali zadevne dejavnosti.

(g) v Luksemburgu

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire (državna diploma iz veterine), ki jo podeli državna izpitna komisija in potrdi minister za izobraževanje;
2. diplome za stopnjo visokošolske izobrazbe iz veterine, ki so podeljene v eni od držav Skupnosti in dajejo pravico do začetka usposabljanja, ne pa tudi opravljanja poklica, ter jih uradno prizna minister za izobraževanje v skladu z zakonom z dne 18. junija 1969 o visokošolski izobrazbi in priznavanju tujih stopenj visokošolske izobrazbe in diplom, skupaj s spričevalom o praktičnem usposabljanju, ki ga potrdi minister za javno zdravje;

POGLAVJE IV

UPORABA AKADEMSKEGA NAZIVA

Člen 5

(h) na Nizozemskem

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (spričevalo, ki dokazuje opravljen izpit iz veterine),
2. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (spričevalo, ki dokazuje opravljen izpit iz veterine),

1. Brez poseganja v člen 13 države članice gostiteljice zagotovijo državljanom držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 2 in 4, pravico do uporabe zakonitega akademskega naziva veljavnega v izvorni državi članici ali državi članici, iz katere prihajajo, ali po potrebi njegovo okrajšavo, v jeziku navedene države. Države članice gostiteljice lahko zahtevajo, da temu naslovu sledi ime in kraj institucije ali izpitne komisije, ki ga je podelila.

2. Če je akademski naziv, kakor se uporablja v izvorni državi članici ali državi članici, iz katere prihaja tuji državljan, v državi članici gostiteljici mogoče zamenjati z naslovom, ki v tej državi zahteva dodatno usposabljanje, ki ga zadevna oseba ni opravila, lahko država članica gostiteljica zahteva, da taka oseba uporablja naslov, veljaven v izvorni državi članici ali državi članici, iz katere prihaja, v ustrezni obliki, ki jo določi država članica gostiteljica.

POGLAVJE V

UKREPI ZA OLAJŠANJE UČINKOVITEGA URESNIČEVANJA PRAVICE DO USTANAVLJANJA IN PROSTEGA OPRAVLJANJA STORITEV V ZVEZI Z DEJAVNOSTMI VETERINARJEV

(i) v Združenem kraljestvu

Degrees (diplome):

- Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),
- Bachelor of Veterinary Medicine (Vet. MB ali Bvet. Med.),
- Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S ali BVMS),
- Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), ki jo kandidat pridobi z izpitom po celotnem študiju na visokošolski instituciji za veterino v Združenem kraljestvu.

A. Posebne določbe, ki zadevajo pravico do ustanavljanja

Člen 6

1. Država članica gostiteljica, ki od svojih državljanov, ko prvič začnejo z opravljanjem dejavnosti iz člena 1, zahteva dokaz o ugledu ali dobrem imenu, sprejme od državljanov drugih držav članic kot zadostno dokazilo potrdilo, izdano od pristojnega

organa izvorne države članice ali države članice, iz katere tuji državljani prihaja, ki potrjuje, da so zahteve države članice glede ugleda ali dobrega imena za začetek zadevnih dejavnosti izpolnjene.

2. Če izvorna država članica ali država članica, iz katere tuji državljani prihaja, od oseb, ki želijo prvič začeti zadevne dejavnosti, ne zahteva dokaza o ugledu ali dobrem imenu, lahko država članica gostiteljica od državljanov izvorne države članice ali države članice, iz katere tuji državljani prihaja, zahteva izpisek iz „kazenske evidence“ ali, če te ni, enakovreden dokument, ki ga je izdal pristojni organ izvorne države članice ali države članice, iz katere tuji državljani prihaja.

3. Če je država članica gostiteljica podrobno seznanjena o resni zadevi, ki se je pripetila zunaj njenega ozemlja in bo verjetno vplivala na začetek zadevnih dejavnosti na njenem ozemlju, lahko o tem obvesti izvorno državo članico ali državo članico, iz katere tuji državljani prihaja.

Izvorna država članica ali država članica, iz katere tuji državljani prihaja, preveri točnost dejstev. Organi navedene države sami odločijo o naravi in obsegu preiskave, ki jo je treba izvesti, in obvestijo državo članico gostiteljico o vsakem posledičnem ukrepu v zvezi s potrdili ali dokumenti, ki so jih izdali.

4. Države članice zagotovijo zaupnost poslanih informacij.

Člen 7

1. Če v državi članici gostiteljici veljajo zakoni ali drugi predpisi, ki določajo zahteve glede ugleda ali dobrega imena, vključno z določbami o disciplinskih ukrepih zaradi hujše kršitve pri opravljanju poklica ali obsodbe zaradi kaznivega dejanja v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz člena 1, izvorna država članica ali država članica, iz katere tuji državljani prihaja, pošlje državi članici gostiteljici vse potrebne informacije o ukrepih, poklicnih ali upravnih disciplinskih ukrepih zoper zadevno osebo ali o kazenskih sankcijah, naloženih med opravljanjem poklica v izvorni državi članici ali državi članici, iz katere je prišel.

2. Če je država članica gostiteljica podrobno seznanjena o resni zadevi, ki se je pripetila zunaj njenega ozemlja in bo verjetno vplivala na začetek zadevnih dejavnosti na njenem ozemlju, lahko o tem obvesti izvorno državo članico ali državo članico, iz katere tuji državljani prihaja.

Izvorna država članica ali država članica, iz katere tuji državljani prihaja, preveri točnost dejstev. Organi navedene države sami odločijo o naravi in obsegu preiskave, ki jo je treba izvesti, in obvestijo državo članico gostiteljico o vsakem posledičnem ukrepu v zvezi z informacijami, ki so jih poslale v skladu s odstavkom 1.

3. Države članice zagotovijo zaupnost poslanih informacij.

Člen 8

Če država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti z opravljanjem ali opravljati dejavnosti iz člena 1, zahteva spričevalo o telesnem ali duševnem zdravju, navedena država sprejme kot zadostno dokazilo predložen dokument, ki se zahteva v izvorni državi članici ali državi članici, iz katere tuji državljani prihaja.

Če izvorna država članica ali država članica, iz katere tuji državljani prihaja, od tistih, ki želijo začeti z opravljanjem ali opravljati zadevne dejavnosti, ne zahteva takšnega spričevala, država članica gostiteljica od takega državljanca sprejme potrdilo, ki ga je izdal pristojni organ v navedeni državi in je v skladu s potrdilom, izdanim v državi članici gostiteljici.

Člen 9

Dokumenti iz členov 6, 7 in 8 ob predložitvi ne smejo biti starejši od treh mesecev od datuma izdaje.

Člen 10

1. Postopek za izdajo dovoljenja zadevni osebi za začetek opravljanja dejavnosti iz člena 1 v skladu s členi 6, 7 in 8 mora biti čimprej končan in ne pozneje kakor tri mesece po predložitvi vseh dokumentov v zvezi s tako osebo, brez poseganja v roke, ki so posledica katerega koli morebitnega pravnega sredstva ob koncu tega postopka.

2. V primerih iz členov 6(3) in 7(2) zahteva za ponovno preučitev odloži rok iz odstavka 1.

Država članica, s katero se posvetuje, odgovori v treh mesecih. Če ne odgovori, lahko država članica gostiteljica ukrepa zaradi podrobnega poznavanja resne zadeve.

Po prejemu odgovora ali preteku roka država članica gostiteljica nadaljuje s postopkom iz odstavka 1.

Člen 11

Če država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti z opravljanjem ali opravljati dejavnosti iz člena 1, zahteva prisego

ali slovesno izjavo in če oblike take prisege ali slovesne izjave državljeni drugih držav članic ne morejo uporabiti, navedena država članica zadevni osebi zagotovi ustrezno in enakovredno obliko prisege ali slovesne izjave.

B. Posebne določbe v zvezi z opravljanjem storitev

Člen 12

1. Če država članica od svojih državljanov, ki želijo začeti z opravljanjem ali opravljati dejavnosti iz člena 1, zahteva dovoljenje ali članstvo ali vpis v strokovno združenje ali telo, navedena država članica v primeru opravljanja storitev državljanke držav članic oprosti te zahteve.

Zadevna oseba ima pri opravljanju storitev enake pravice in obveznosti kakor državljeni države članice gostiteljice; zlasti je podvržena poklicnim in upravnim predpisom, ki se uporabljajo v navedeni državi članici.

V ta namen in poleg izjave, predvidene v odstavku 2 v zvezi s storitvami, ki jih je treba opravljati, lahko države članice, da bi lahko uporabljale predpise v zvezi s poklicnim ravnanjem, ki veljajo na njihovem ozemlju, zahtevajo avtomatični začasni vpis ali formalno članstvo v strokovnem združenju ali telesu ali, namesto tega, vpis v register, če tak vpis ali članstvo ne odloži ali kakorkoli zaplete opravljanja storitev ali povzroči dodatnih stroškov osebi, ki opravlja storitve.

Če država članica gostiteljica sprejme ukrep po drugem pododstavku ali ugotovi dejstva, ki so v nasprotju s temi določbami, takoj obvesti državo članico, v kateri zadevna oseba opravlja dejavnost.

2. Država članica gostiteljica lahko od zadevne osebe zahteva, da predhodno obvesti pristojne organe o opravljanju storitev, če to pomeni začasno bivanje na njenem ozemlju. Država članica gostiteljica lahko v vsakem primeru od veterinarja, ki opravlja dejavnost v drugi državi članici, zahteva, da o opravljanju storitev predloži predhodno obvestilo v obliki recepta ali veterinarskih potrdil, ki ne vključujejo pregleda živali, če je takšna praksa dovoljena z zakoni in drugimi predpisi ter poklicnimi pravili, ki se uporabljajo v državi gostiteljici.

Država članica gostiteljica, ki zahteva tako predhodno obvestilo, sprejme potrebne ukrepe, da se možnost obvestila zagotovi po potrebi za niz storitev znotraj ene in iste regije za enega prejemnika storitev ali več v določenem obdobju, vendar največ v enem letu.

V nujnih primerih je to obvestilo mogoče zagotoviti takoj po opravljenih storitvah.

3. V skladu z odstavkoma 1 in 2 lahko država članica gostiteljica od zadevne osebe zahteva, da predloži en dokument ali več z naslednjimi podatki:

- obvestilo iz odstavka 2,
- potrdilo, da zadevna oseba v državi članici, v kateri opravlja dejavnost, zadevne dejavnosti opravlja zakonito,
- potrdilo, da ima zadevna oseba za opravljanje zadevnih storitev potreben dokument: diplomu, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz te direktive.

4. Dokument ali dokumenti iz odstavka 3 ob predložitvi ne smejo biti starejši od 12 mesecev po datumu izdaje.

5. Če država članica začasno ali stalno, v celoti ali delno, svojemu državljanu ali državljanu druge države članice, ki opravlja dejavnost na njenem ozemlju, odvzame pravico do opravljanja storitev iz člena 1, zagotovi, glede na primer, začasen ali stalen odvzem potrdila iz druge alineje odstavka 3.

C. Skupne določbe za pravico do ustanavljanja in prostega opravljanja storitev

Člen 13

Če v državi članici gostiteljici obstajajo predpisi o uporabi strokovnega naziva v zvezi z dejavnostmi iz člena 1, državljeni drugih držav članic, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 2 in 4, uporabljajo strokovni naziv države članice gostiteljice, ki v tej državi ustreza tem pogojem usposobljenosti, in uporabljajo okrajšani naziv.

Člen 14

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zadevnim osobam omogočijo pridobiti informacije o veterinarski zakonodaji in po potrebi poklicni etiki v državi gostiteljici.

V ta namen lahko države članice vzpostavijo informacijska središča, v katerih lahko te osebe pridobijo potrebne informacije.

V primeru opravljanja dejavnosti lahko država članica gostiteljica od zadevne osebe zahteva, da se poveže s temi središči.

2. Države članice lahko ustanovijo središča iz odstavka 1 pri pristojnih organih in telesih, ki jih morajo določiti v roku iz člena 18(1).

3. Države članice skrbijo, da zadevne osebe po potrebi, v njihovem interesu in v interesu njihovih strank, pridobijo znanje jezika, ki je potrebno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici.

POGLAVJE VI KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Če obstaja razlog za dvom lahko država članica gostiteljica od pristojnih organov druge države članice zahteva potrdilo o pristnosti diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih podeli ta druga država članica in so navedena v poglavju II, pa tudi potrdilo, da zadevna oseba izpolnjuje vse pogoje usposabljanja iz Direktive 78/1027/EGS.

Člen 16

Države članice v roku iz člena 18(1) imenujejo organe in telesa, pristojne za podeljevanje ali sprejemanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah, pa tudi dokumentov in

informacij iz te direktive, ter o tem takoj obvestijo druge države članice in Komisijo.

Člen 17

Ta direktiva se uporablja za državljane držav članic, ki v skladu z Uredbo (EGS) št. 1612/68 opravljajo ali bodo opravljali dejavnosti iz člena 1 kot zaposlene osebe.

Člen 18

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, v dveh letih od njene notifikacije in o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. decembra 1978

Za Svet

Predsednik

H.-D. GENSCHER